

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 2.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1909.

Letnik II.

Naročnikom!

Tiste telovadske odseke in društva, ki imajo kaj prve številke tega leta odveč, prosimo, naj jo nemudoma dopošljejo upravništvu »Mladosti«, ker je te številke za nove naročnike zmanjkalo. Zato naj tisti naročniki, ki prve številke niso dobili, poiščejo!

Današnji številki so priložene položnice (čeki), katerih se naj poslužijo tisti, ki ali lanske ali letošnje ali obojne naročnine še niso poravnali.

Zlasti pa opozarjamo tiste, ki so še dolžni naročnino za leto 1908, da jim bomo »Mladost« morali ustaviti, ako se ne spomnijo, da nam še nekaj čolgujejo.

Če se je pri tirjanju zgodila pri kom kaka poma, naj ne zameri, se bo vse prijateljsko popravilo.

UPRAVNIŠTVO.

Zlato — kadilo — mira.

Tri darí so prinesli Modri z Jutrovega tisti veliki dan, ko so šli za zvezdo in našli Njega, ki je Zveličar sveta. Zlato — kadilo — mira, to so podoba treh velikih moči, ki so delovale v njih srcih, da so se dvignili, šli na novo pot, kamor je kazala zvezda, in vztrajali do cilja: ljubezen, molitev, daritev.

Živo sem se spominjal na praznik, ko je bil po Modrih razglašen Kristus tujemu svetu, — naše mladinske organizacije. Ali ni tudi ona uzrla zvezde, vodnice k lepemu cilju? ali ni vstala tudi ona, brez strahu pred posmehom nasprotnikov, brez strahu pred težavami ter hiti pogumno, veselo in vztrajno naprej? Kaj jo vodi, kaj ji daje moč? Kristus je nje cilj, krščanstvo nje zvezda, organizacija nje pot — a njene moči so: ljubezen, molitev, daritev.

Naša mladina ima zlato srce, polno ljubezni. Ljubezen do krščanstva, medsebojna ljubezen, pobratimstvo vseh, to je tista velika sila, ki je ustvarila mladinsko organizacijo. In zato je tudi ta organizacija tako lepa, tako upov polna. Ljubezen za vzore premaga vse.

A z ljubeznijo mora biti — molitev. Človeško srce je uganka in skrivnost. Hitro se ohladi srce, hitro onemore moč, hitro se hrepenenje tudi izprevrže. Za vse, kar je zares velikega in trajnega, za vse, kar je res rešilnega, je treba molitve, vere v srcu in zaupanja v božjo pomoč. Človek, ki moli, bo storil kaj velikega, brez molitve je vse videz. Naša mladinska organizacija se ne sramuje molitve.

In pa daritev, požrtvovalnost! Mladenič, ki je zmožen daritve, žrtev, ki se zna pre-

magati, ki se zna darovati, tak bo organizator naše organizacije. Ljubezen v duši za lepe cilje organizacije, zaupanje v Boga, in pa srce, ki se ne straši truda, dela, žrtev — kje je moč, ki bi ubila tako organizacijo?

Taka mladinska organizacija bo tudi sama zvezda, ki bo sijala v svet in kazala vsem pot do cilja.

L. 1212 se je spustila mladina na pot v križarsko vojsko. Lepo je bilo nje navdušenje, a hitela je v boj brez reda, brez načrta, brez smeri. Zato je omagala. Naša mladina ima red in načrt in smer, saj kaj je drugega organizacija kakor zveza, urejena po načrtu za gotove cilje? In zato naša mladina, če ohrani ljubezen, molitev in daritev, ne bo onemogla. Tudi njo čaka križarska vojska, boj z brezverskimi svobodomiselci, a izšla bo iz tega boja zmago-slavna, če ostane zvesta Bogu in zvesta sebi: polna navdušenja, verna in pa požrtvovalna!

Prijateljstvo.

»Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe,« to načelo, smo dejali zadnjič, mora prekvasiti tudi naše gospodarsko življenje, ker le na podlagi tega načela bo to delo venčano s trajno, marljivo krono uspehov v blagor našega ljudstva.

Četudi je to načelo ljubezni do bližnjega povedano tako priprosto in umljivo, vendar so se našli in se še dobe ljudje, ki te besede Izveličarjeve napačno tolmačijo, tolmačijo tako farizejsko, da vidijo povsod najprvo sami sebe in da jim je ljubezen do bližnjega samo malenkostni odsev ljubezni do njih samih.

Kje pa najdemo šolo ljubezni do bližnjega? V prijateljstvu!

Tu, bratje, sem prišel do točke, kjer mi zastaja pero, ker ne morem zlit v besede tega, kar mi kipi v duši, kadar mislim, koliko lepega dela čaka našo mladino samo na tem polju, na polju prijateljstva, kjer raste ljubezen do dela, kjer se goji zaupanje, kjer je vir naše moči za boje, studenec, ki vliva oživljajočega soka v srca, hrepeneca za visokimi cilji.

Himno bi hotel zapeti, visoko pesem o prijateljstvu iz srca, ki je mnogo ljubilo, bilo mnogokrat varano, ki pa navzlic vsem prevaram še vedno veruje, da je prijateljstvo, da živi

ljubezen. Pesem bi hotel zapeti iz srca, ki noče nikdar zgubiti vere v prijateljstvo!

Kaj pa je prijateljstvo?

Sv. Janez Krizostom pravi tako lepo svojim poslušalcem, ko jim je govoril že dalj časa o prijateljstvu: »Sedaj si pač lahko mislim, da večina izmed vas ni vsega razumela, saj sem govoril o stvari (o prijateljstvu namreč), ki živi sedaj le še v nebesih. To je približno tako, kakor da bi vam govoril o kaki indijski rastlini, katere še nikdo izmed nas ni videl. Noben popis, in naj bi govoril cele ure, bi ne bil v stanu podati vam popolne podobe in jasnega pojma o tem. To velja tudi o tem, kar sem govoril preje . . . Da, rastlina, ki jo imam v mislih, ta ne raste v Indiji, pač pa gori v nebesih, in mladike njene, te ne prinašajo sadov dobrih stvari tega sveta, ampak čednostno življenje, ki presega v svoji vrednosti vse prijetnosti tega sveta. Imenuj mi kako veselje, dovoljeno ali nedovoljeno, in če bi bilo tudi slajše kot med, vse presega sreča pravega prijateljstva. Medu imamo kmalu dosti, prijatelja nikdar, ljubezen namreč raste in se ne izpremeni nikdar v stud. Pravi prijatelj ima večkrat v naših očeh večjo vrednost kot telesno življenje. Saj so se mnogi po smrti svojega prijatelja naveličali življenja.

Združen s svojim prijateljem bo marsikdo lahko prenašal pregnanstvo, brez prijatelja pa bo celo v domovini nerad bival. S prijateljem lahko prenašamo revščino, brez njega pa sta nam pogosto celo zdravje in sreča muka.«

To je himna prijateljstvu, ki jo je napisal svetnik!

Sedaj, bratje, se pa vprašajmo, kdo izmed nas je, ki bi mogel biti tak prijatelj? Kaj je vzrok, da je med človeštvom tako malo prijateljstva?

Egoizem! Sebičnost! Samoljubje!

To je slana, ki mori cvetove ljubezni. Da, kot slana! V malih kapljicah pada v človeška srca, v malenkostih se kaže in vendar mori tako strupeno! Moj Bog, kako slabi smo ljudje! Malenkosti, beseda, hladnost, opomin, samoljubje, to vse ukazuje naši duši, ki je podoba Vsemogočnega, duši, kateri je Bog izročil ves svet, da ji služi, duši, ki je neskončne vrednosti. In tej duši ukazuje malenkost, trenotek, ki pride in se izgubi v morju večnosti, ta zagospodari nad človekom, namesto, da bi bil človek gospodar trenutka. Le pomislimo, kako malo prenese naše samoljubje! Le pomislimo, kako občutljivi smo in koliko plamena ljubezni pogase v naših srcih malenkosti, trpka beseda, opravičen opomin ali neopravičena zabavljica! Bratje, ali mora biti tako? Ali ni naš vzor On, naš največji prijatelj, Kristus, naš Gospod! Ali se ne bomo radi Njega in za Njega premagovali v samoljubju, ali ne bomo radi Njega ljubili ljudi kot same sebe in še bolj? To moramo, bratje, ako hočemo doseči naše cilje, ki morajo prekvasiti celo naše življenje. Pojdimo in zanesimo v našo organiza-

cijo še več ljubezni, še več bratstva, da bo po naših organizacijah prišlo še več ljubezni, požrtvovalnosti, razumevanja in lepega, vzornega življenja v našo javnost! Preženimo zlasti iz vseh naših organizacij, bodisi političnih, gospodarskih ali izobraževalnih, malenkostno hrepenenje po časteh. Vse osebnosti naj odpadejo in na njih mesto naj stopi požrtvovalno delo!

Pa še nekaj, bratje, česar sem se tudi dotaknil v omenjenem članku letošnje »Mladosti« in o čemur moramo govoriti v interesu naše organizacije jasno besedo. Pišem to, ker je ravno prilika, četudi ne spada strogo v okvir načrta tem člankom. Omenil sem že v prvem članku, da nam nasprotniki, kadar nam nimajo drugega očitati, očitajo, da se obešamo na črne suknje naših duhovnikov. Ne radi nasprotnikov, temveč radi nas samih, samo radi nas in radi mnogih izmed nas je treba govoriti enkrat odkrito in jasno.

Predvsem si odgovorimo jasno, kaj nam je duhovnik?

Blagor mu, kdor je! Mi verujemo in zato verujemo tudi, da česar ne morejo angeli, ki vedno zro v obličje Božje, to more storiti duhovnik. Velika skrivnost ponižnosti božje je to! Angel ne govori: Odvežem te tvojih grehov, a duhovnik pravi: Odvežem te! Ne pravi: Prosim Boga, da ti odpusti, ne, ampak: Odvežem te jaz kot namestnik božji.

To moč, to oblast, moramo priznavati po naši veri. Čim močnejša je naša vera, čim bolj se vtopimo v skrivnosti sv. vere, tembolj tudi spoštujemo duhovnika kot duhovnika. Z močjo vere raste moč spoznanja in moč spoštovanja, ne radi osebe, temveč radi visoke službe duhovnika. Zato je pa tudi popolnoma razumljivo, da človek brez vere ne more spoštovati duhovnika in razumevati udanosti in zaupanja vernikov do duhovnikov. Z milostjo spoznanja vrednosti duhovniškega stanu je bil visoko obdarovan sveti Frančišek Asiški, ki je ukazoval pokorščino kot duhovniku tudi najslabšemu izmed njih.

V naši veri je torej vir naše udanosti in spoštovanja do duhovnikov. In čimbolj bomo spoznavali vse skrivnosti svete vere, tembolj bomo spoznavali tudi moč in vrednost namestnikov Kristusovih.

Na čem pa sloni naše zaupanje do duhovnikov?

Brezdvomno v njihovem prijateljstvu do nas in pa v veliki, nesebični, požrtvovalni ljubezni do domovine in naroda, za katerega se trudijo in žrtvujejo poleg obilih stanovskih poslov tako, da mora prav ceniti to delo samo tisti, ki je imel večkrat priliko opazovati to delo od blizu.

Torej: spoštovanje imamo do stanu duhovnika vsled stanu samega, ljubezen in udanost pa zaradi njihove ljubezni in požrtvovalnosti. V tem tiči tisto obešanje na črne suknje. To smo morali enkrat povedati. To

mora spoznati vsak v naših vrstah! Predvsem to, da naša ljubezen do duhovnika ni in ne sme biti h i n a v š č i n a, temveč odkritosrčno priznanje njegovega ljudskega dela. Nerazrušna je vez, ki veže srca vsega slovenskega ljudstva od sivolasega očanca pa do deteta v zibelki s slovenskim duhovnikom! Krasen mašniški plašč slovenskega duhovnika, ki je vate vtakana ljubezen narodova, ki se te drži sveža, razorana gruda slovenska, ki iz tebe udarja vonj naše zemlje! Zato vemo, da boš vedno z nami in za nas delal in zato te bomo ljubili!

Poznam naše mladeniče in spoznal sem tudi, da je v njih udanost in ljubezen do duhovnikov bolj naravna in razumljiva kot si kdo misli. Zakaj? Ker je v naših mladeničih še mnogo žive vere. Naj se le-ta vera še bolj poživi! Ž njo se bo poživela in še bolj utrdila vez, ki veže duhovnika z ljudstvom in ne bo je sile, ki bi pretrgala to vez, iz katere se je rodilo že mnogo dobrega v blagor naroda in domovine. Kdor pa vidi na duhovniku samo črno sukno, ta seveda ne more razumeti te vezi in tudi ne vsega tistega dobrega, kar rodi to prijateljstvo in spoštovanje! Mi, ki sami čutimo to tesno vez, vemo tudi, da to ni vez suženjstva, temveč da je to vez ljubezni, kateri izvor in cilj je Kristus!

J. P.

Potres — šiba božja?

Strašen potres je razdejal in opustošil večtoča mesta v južni Italiji. Nad 160.000 ljudi je pokopal pod razvalinami. Prestrašen se vpraša človek: Kaj je to? ali je to samo naraven dogodek in slučaj, ali je morda — kazen božja?

Ko je laški kralj s kraljico Jeleno obiskal pokončane kraje, je poslal v Rim telegram in v tem telegramu sta bili zadnji besedi: š i b a b o ž j a! Nekaj dni potem pa so prinesli časniki poročilo, poročilo, kaj se je godilo zadnje dni pred potresom v Messini, najlepšem mestu, kar jih je razdejal potres. Mesto je prišlo zadnji čas v oblast svobodomiselcev in ti so imeli v nedeljo pred potresom shod, na katerem so hujskali zoper Cerkev in vero in sklepali, kako bi iztrebili v Siciliji krščansko ime. V božični številki pa je prinesel liberalni list »Il Telefono« bogokletno pesem, v kateri se norčuje iz Kristusa, češ, če si res Bog, ti dete malo v jaslicah, dej dej — če vladaš svet ti ves — pošlji nam potres! — —

ln par dni pozneje zgodaj v jutru, ko so mesta še mirno spala, je zabučal vihar, morje je zašumelo, umaknilo se je najprej nazaj od obrežja, potem pa obstalo, dvignilo se in vrglo z nevzdržno močjo naprej na obrežje, čez poljane, čez mesta in vasi, obenem je zabobnelo pod zemljo, vse se je zazibalo, kakor da je svet vržen iz tečajev, zaječalo je zidovje, zagrmelo skupaj palače, cerkve, hiše, koče, in s tem divjim metežem, z bučanjem viharja, šumenjem valov in pokanjem zidov se je mešal človeški jok in stok.

Brezverci pravijo: »Naravne sile!« Gotovo, naravne sile, ampak komu pa služijo te naravne sile? kdo je dal naravi sile? kdo je tem silam odločil postave in meje? č i g a v a v o l j a se kaže v teh postavah? Božje je gospostvo, Bog je vladar, Bog je dal sile in postave, njemu služijo, njegovo voljo izpolnjujejo, njegove ukaze izvršujejo!

Brezverci mislijo, da je nam vsak potres — čudež. Tega mi ne pravimo. Čudeži so mogoči, čudeži so izredni prikazi božje moči. Tak potres, kakršen je bil ta, je tudi nekaj izrednega, vendar ni treba, da bi bil čudežen. Bog, ki gospoduje vsej naravi in njenim silam, lahko tudi z naravnimi silami poseže v zgodbe človeštva, lahko z naravnimi silami daje blagoslov, a lahko tudi z naravnimi silami udari človeštvo za kazen.

Ali je bil torej ta potres — kazen božja?

Če se človek spomni omenjenih dogodkov, se mu nehote vrine misel: slučaj, ki ni slučaj! Svobodomiselci se v svoji nizkotni neveri norčujejo iz kristjanov, ki v božični noči hite molit božje Dete, češ, naš bog so le narava in sile narave — no, če je ta otrok Bog, naj pa zgane zemljo in nje moči! ln glejte, zemeljske moči so se zganile in nastal je potres, ki je s trepetom in grozo vrgel brezverce ob tla. Ali ni to slučaj, ki ni slučaj?

Pa pravijo: Zakaj pa je potres zadel tudi nedolžne? ali so nedolžni krivi, da se brezverci norčujejo? S tem vprašanjem pa le kažejo, kako malo razumejo krščanski nauk o božji previdnosti.

Božja previdnost, kadar kaznuje, noče le kaznovati, ampak pretresti s strahom človeška srca, da se ljudje spomnijo svojega poklica na zemlji in izpreobrnejo zopet k Bogu. Zato so časih take nesreče tako silne, tako velikanske, da bi ljudje videli, kako o n e m o g l i so v svojem boju zoper Boga, kakor tako živo to opisuje psalmist:

»Zakaj hrume narodi in si vmišljujejo ljudstva prazne reči?

Kralji zemlje se vzdigujejo in prvaki se zbirajo zoper Gospoda in zoper njegovega Maziljenca.

On, ki v nebesih prebiva, se jim smeje, in Gospod jih zasmehuje.

Ko pride čas, jim bo govoril v svoji jezi in jih bo prestrašil v svojem srdi.« (Ps. 2, 1—5.)

Bog udari tedaj z naravnimi silami v vrvenje in hrumenje ljudi, in naravne sile končajo hudobne in dobre, krive in nedolžne, stare in mlade, odrasle in otroke. Nekateri se rešijo, nekateri kdaj tudi s čudežno božjo pomočjo, vendar so čudeži izjema, in gotovo niso bili vsi hudobni, ki leže mrtvi pod razvalinami.

A še nekaj je, kar uči krščanstvo in kar bi brezverci morali vedeti, ko bi hoteli umeriti božja dela. Potres je kazen za hudobne, a ni kazen za dobre. Za dobre je preskušnja, zadnje trpljenje, očiščenje.

Dobri se v tem strašnem razdejanju vržejo v naročje božjega usmiljenja; Bog, to vedo, to čutijo, je edino, kar jim je ostalo; in Bog je tudi v pravici dober; kar je za hudobne tako strašno, to je dobrim v očiščenje življenja, zadnja pokora za slabosti in napake, morda za grehe prejšnjih dni, obenem pa to zadnje trpljenje snov velikega zasluženja. Edino resnično hudo je kristjanu greh; vse drugo za dobrega mine; le hudobnemu je začetek še hujšega. A tudi za hudobne, ki jih Bog tako kaznuje, je ta kaznen še zadnji pomoček. Če jih more še kaj izmodriti, naj jih tako pretresljiv dogodek! Če niso popolnoma zakrknjeni v brezverstvu, sedaj v tej smrtni grozi se morda spomnijo Boga, in za izpreobrnjenje zadoščuje le hip, le trenutek! Še je mogoče, da se rešijo, in človeku se zdi, da se ravno v takih nesrečah premnogo ljudi reši, ki bi se v uživanju življenja gotovo lahkomišelnost pogubili!

Tako ti strašni dogodki pretresejo kristjane, a to je rešilen strah, ki jih le vzpodbudi k novemu krepostnemu življenju. V teh dogodkih zro božjo kazn za hudobne — saj hudobnim, ki jim greh ni hudo, je časno hudo največje hudo! — a za dobre časno hudo ni pravo hudo, ampak le rešenje iz trpljenja in začetek novega, boljšega, srečnega in večnega življenja.

Tudi naši svobodomiselnici se norčujejo — Aškerc se je norčeval o ljubljanskem potresu iz »božje kazni« — a naj se le! Nam je vera tolažba tudi v najhujših nesrečah, a povedo naj nam, kaj je življenje brez vere? Povedo naj nam, kaj je bilo življenje tistim 160.000, ki so v strašnem razdejanju od groze v joku in stoku umirali! Kaj je življenje na zemlji brez upa v posmrtno življenje?

Vaje na orodju.

K. M.

Tu sem se namenil napisati nekatere vaje, lažje in težje, za vsa orodja. Pričel bom z lažjimi, pozneje pa opišem težje. V vsaki številki »Mladosti« bodo opisane vaje v dveh oddelkih, za višjo in nižjo vrsto. Nižji oddelek je za pričetnike, višji oddelek za bolj izurjene telovadce. Vem, da bo marsikateri izmed boljših telovadcev te vaje prezrl in ovrge, ker mu bodo prelahke. Toda jaz priporočam te vaje, pisane za višji oddelek, vsakemu, če tudi že bolj izurjenemu telovadcu, kajti če bo začel z nova vaditi lahke vaje in se bo poleg tega trudil, da bo vsako dosledno in natanko izvršil, mu bo mnogo bolj koristilo, kakor če bi se učil težkih vaj, pa niti lažjih ne ume izvajati lepo. Zato opozarjam vsakogar, da jih natanko izvršuje, kot so zapisane.

Naj pa nikomur ne zadostuje, da zna vajo samo lepo izvršiti; vsakdo naj se potruži, da si bo zapomnil tudi izraze za posamezne gibe, kajti tudi to je velike važnosti! Vaditelji pa tudi pazite, kadar vadite nižji oddelek, da vsak telovadec dosledno izvrši pokazano vajo. Če kateri telovadec stori napako, naj se mu jo popravi pred drugimi telovadci. Torej ne vsakemu posebej popravljati, ampak popravlja in kaže se vsem; vsi telovadci naj pazijo, kadar vaditelj kaže vajo. Vaditelj naj bo zmožen pokazati tudi napako, ki jo je še neizurjen telovadec storil na tem ali onem

orodju. A nikdar ne sme posneti samo napačno izvršene vaje, ampak naj tudi vzorno, lepo in pravilno vajo pokaže! Kdor se bo po teh navodilih ravnal, bo lahko napredoval. Kaj mnogo boljše je, če se izvrši lažja vaja lepo in natanko, kakor pa težka slabo in grdo!

Drog.

Višji oddelek.

1. Kolebanje v stegnjeni vesi z nadprijemom in z dvojnimi prijemom (nad- in podprijemom). Kaleb se dobi, če se iz stegnjene vese dvignemo v skrčeno veso, noge pa prenesemo do vrozne vese in z njimi kolebamo v loku naprej medtem, ko se roke iztegnejo. V zakolebu naj bo križ uleknjen, v predkolebu se dvigneta nogi do prednosa.

2. V kolebanju obrati v desno in levo, v pred- in zakolebu; iz nadprijema v dvojni prijem in obratno.

3. Vzmik spredaj z nadprijemom do opore. (Če se dela popolnoma počasi, torej »težno«, se imenuje to vzlek spred.) Opora na drogu je prava in lepa, če je takoj križ lepo uleknjen, nogi stegnjeni in prsti sklenjeni.

4. Iz opore pridemo do stoje na tleh z podmetom. Iz opore se je spustiti v vznosno veso spred, (tako, da prsti stegnjenih beder tik ob drogu) z nogami se kolebne v loku navzgor in se v kolebu z rokami spusti drog. — Pri doskoku se mora paziti, da skoči na prste obeh nog, ki morata biti sklenjeni, kolena se upogneta do malega počepa; z rokami se naznači predročanje. Strogo je paziti, da se obstane takoj na prvem mestu, ne da bi se napravilo še kak skok naprej. Pri podmetu naj bodo noge stegnjene in križ uleknjen. — Iz opore se pride v stegnjeno veso tudi lahko počasi, torej težno. Vzadaj dol, počasi do vese, v kateri se lahko dela tudi prednos. To se imenuje, če se dela težno, se vlek.

Spredaj dol do vznosne — ali pa do strmoglave vese (z glavo proti tlu), počasi s prednosom ali z uleknjenim križem do stegnjene vese, potem navaden ssek. To je pa poves.

5. Vzmik spredaj se dela lahko tudi z dvojnimi prijemom, ali pa samo s podprijemom. Iz opore s podprijemom pridemo do stoje na tleh na isti način kot iz navadne opore, le da je podmet iz opore s podprijemom mnogo težji in nevarnejši; istotako se vlek. Zato je potrebno pri tem mnogo vaje in previdnosti!

Nižji oddelek.

1. Skok v stegnjeno veso z nad-, pod- in dvojnimi prijemom. (Glava pokoncu, trup uleknjen, nogi skupaj, prsti stegnjeni.)

2. Ročkanje v vesi v levo in desno. Obrati v obesi v levo in desno z različnimi prijemi.

3. Vaje z nogami v obesi: prednoževanje z desno, z levo, z obema nogama. Odnosovanje v desno in v levo. Dviganje desnega in levega kolena (noga nad kolenom tvori z nogo pod kolenom pravi kot), desne in leve pete. Te vaje se lahko vadijo tudi pri ročkanju!

3. Potezanje iz stegnjene vese v skrčeno veso, in obratno.

4. Opirkanje v skrčeni vesi; vaje z nogami v skrčeni vesi. Razni obrati in prijemi v skrčeni vesi.

5. Dviganje nog do vznosne vese (skrčene). Nogi se v kolenih skrčita in se jih tako prinese navzgor, da sta kolena pod drogom, prsti pa ob drogu spredaj. Iz te vese se pride s prevlakom desne (leve) nogo do vese na podkolenju med rokama. (Pri tem so roki stegnjeni, križ uleknjen, glava in stegnjena noga v isti črti kot truplo; ne prenizko, ne previsoko.) Iz vznosne vese (skrčeni) se pride s premahom od n o z n o z desno (levo) nogo (stegnjeno) do vese na podkolenju zunaj rok. (Vesa mora biti slična vesi med rokama!)

(Dalje.)

Kako daleč smo in česa je še treba?

Poročilo Z. T. O. bratskim odsekom!

Kako ne bi bili naših fantov veseli? Brat iz Vipave nam pošlje članek, v katerem živo slika potrebe mladeniškega združevanja na Vipavskem, taisti odsek nam poroča, da je priredil svoj drugi občni zbor čisto po zgledu »Zveznega«, in res, prišla so na vrsto poročila predsednikovo, tajnikovo, blagajnikovo, statistika, in sklenili so celo, da bodo odslej pisali kroniko. Iz Št. Vida izvemo, kako so bratje pristrčno sprejeli novega kaplana, ta pa je izjavil, da je vesel, da je brat med brati, da bo vedno le v korist odseka delal. Ravno tako v Vipavi dekan Lavrič, ki je predsednik ondotnega odseka. Tako vidimo, kako so naša duhovščina in naši mladeniči eno, vneti za ista načela in pa prijatelji medseboj. To je več vredno kakor sto in sto prireditev. Koliko bodo naši fantje pridobili od tega iskrenega prijateljstva, koliko na drugi strani naši dušni pastirji, ki bodo našli v fantih zveste sobojnike in tovariše ter razumne, samostojne misleče sodelavce za ljudstvo! Kimavci in hinavci, katerih je še vedno veliko okoli nas, bodo na ta način počasi izginili. Iz naše mladeniške organizacije morajo priti gentlemani, kakor imenujemo poštene, odločne in odkrite moše.

Pa pojmo dalje! V Bohinju se giblje planinski orel, v Komendi so si fantje na predsedniškem sestanku, sami med seboj, začrtali kaj lepe načrte za to leto, ravnotako se je vršil sestanek vseh telovadnih odsekov na Goriškem, Dolenjci tudi nočejo biti več zadnji.

19. marca se snidemo zopet na Bohinjski Bistrici. Do takrat pa moramo izvršiti še veliko delo. Lani smo napravili statistiko odsekov, koliko je telovadcev, koliko je naraščaja, koliko orodja, kolikokrat se telovadi, kolikokrat predava. To je bila statistika zunanjšega življenja odsekov, ki seveda kolikor toliko nudi vpogled v njihovo notranje delo. Ta statistika se bo tudi vsako leto objavila nanovo, izpopolnjena z novimi odseki in z izpremembami, ki se zgodijo pri starih. Zdaj pa se bomo lotili še važnejšega dela.

»Zveza telovadnih odsekov« je namreč pri svoji zadnji seji sklenila izvršiti do 19. marca t. l. revizijo vseh odsekov. Imamo sicer nadzorovalno oblast pri naši Zvezi, revizorje; vendar pa je treba, da vprvič »Zvezino« predsedstvo samo vzame stvar v roko in kolikor mogoče vzorno izpelje. Revizija se bo izpeljala po natančnem in enotnem, za vse odseke enakem načrtu. Revizorji imajo nalogo prepričati se na lastne oči o stanju odsekov, o njihovem organizatoričnem in tehniško-telovadskem delu, o odborovem delovanju, napredku, morebitnem nazadovanju, težavah, izurjenosti v telovadbi itd. Tako bomo dobili resnično sliko o naši mladeniški organizaciji.

Bratski odseki! Revizija nima samo namena strogo in natančno se prepričati o stanju odsekovem, temuč tudi namen iti odsekom na roke, bodriti jih, podati jim nasvetov, pomagati jim iz težav, koder obstajajo, pokazati jim nova pota, poučiti se o njihovih potrebah. Zato bratu revizorju, ki pride k vam, zaupajte kakor vašemu najboljšemu prijatelju, odkrijte mu vso resnico, ne zakrivajte najmanjšega uspeha, pa tudi ne največjih neuspehov! Bratu revizorju morate vaše srce popolnoma odpreti, ne kot osebi, marveč ker je zastopnik predsedstva, ki ste ga sami izvolili za svojo najvišjo oblast. Posebno odbor mora v vsakem oziru revizorju iti na roko. Več ni treba, da povemo našim vrlim fantom, ki tako globoko poznajo svoje dolžnosti in na katere zidamo kakor na skalo. Na to pa še opozorilo, naj glede na revizijo odseki zopet malo pogledajo v svoje poslovnike in pravila, ki so natisnjena v »Društvenim koledarčkih« leta 1908 in 1909!

Z. T. O. je razdelila odseke med revizorje sledeče:

Brat dr. Pogačnik ima revidirati: Ljubljano, Št. Vid, Škofjo Loko, Radovljico, D. M. v Polju, Vič, Kamnogorico, Smartno pod Šmarno goro, Brezje, Presko (10). — Brat Zabret bo nadzoroval: Tržič, Jesenice, Križ, Kamnik, Mengeš, Komendo, Smartno pri Kranju, Bo-

hinjsko Bistrico, Srednjo vas pri Bohinju (9). — Brat Turšič ima revidirati: Horjul, Vrhniko, Košano, Borovnico, Trnovo, Stari trg pri Ložu, Cerknico, Grahovo (8). — Brat Podlesnik: Idrijo, Logatec Gornji, Logatec Dolnji, Spodnjo Idrijo, Hotedršico, Zire (6). — Brat Kremžar: Miren, Podgora, Št. Andraž, Št. Ferjan, Cerovo, Cerkno (6). — Brat Terseglav: Gorica, Vipava z bližnjimi okraji, kjer se pripravljajo odseki, Šturije, Celje, Maribor, Trbovlje (6). — Brat Jelčnik: Št. Rupert, Metlika, Krka, Dobropole (4).

Z vsakim revizorjem gre obenem brat, izurjen v telovadbi, da revidira telovadsko delo. Revizija mora biti do 19. marca končana. Kdaj revizor k odseku pride, to odseku sam vsaj teden preje naznani. Odsek naj tisti dan priredi seveda svojo redno telovadbo, vrši naj se na vsak način tudi odborova seja, morda tudi fantovski sestanek. Potne stroške za revizijo mora odsek poravnati.

Z revizijo bo storjeno prevažno delo in velik korak naprej v naši organizaciji. O uspehih revizije se bo predsedstvo Z. T. O. temeljito posvetovalo in podalo o njej javno poročilo v Bohinjski Bistrici. Vrline in napake — vse bo natančno pred nami. Obenem bo ta tvašina za naše glasilo. Z. T. O. je dala te dni natisniti zgodovino in razvoj Z. T. O. in bo to doposlala posameznim odsekom, da jo uporabijo fantje za govor. To je namreč velike važnosti, da odseki poznajo zgodovino Z. T. O., zlasti mlajši. Ko bo končana revizija, pa bo predsedstvo Z. T. O. sestavilo tudi zgodovino in opis notranjega življenja odsekov in se bo to razdelilo še pred bohinjso sejo med posamezne odseke. Tako bo slika našega gibanja na vse strani popolna.

Konečno si šteje predsedstvo Z. T. O. v dolžnost, pohvaliti vse vrle telovadske brate za njihovo živahno in uspešno agitacijo za »Mladost«, ki se čudovito širi po celi slovenski domovini. Ko bodo došle vse nabitne pole, bomo poročali o rezultatu, upravičeno in Z. T. O. bosta potem tudi storila, kar sta obljubila. — Tudi občni zbori odsekov, o katerih se nam zdaj poroča, podajajo kaj lepo sliko o našem gibanju. Le dalje tako, bratje, do vedno večje popolnosti! Na zdar!

Z. T. O.

Dva nova odseka.

sta se ustanovila, in sicer v Cerknici in v Dobropoljah. Zaradi pomanjkanja prostora poročamo topot samo nakratko. Prihodnjič upamo, da dobimo že od njih samih poročila.

V Dobropoljah novoustanovljeni odsek že deluje. Prostor za telovadbo ima, za vaditelja je preskrbljeno, telovadsko obleko so že naročili, ravnotako »Mladost« in pa uniforme si mislijo nabaviti. Torej gre lepo.

V Cerknici so fantje tudi navdušeni. Po ustanovitvi se je vršila takoj odborova seja. Odbor: Podbevšek, Kušljan Edvard, Udovič, Šporenblek in Leskovec. Načelnik je brat Udovič, ki bo vadił vsako nedeljo. Vadił bo tudi fante iz Grahovega, kjer se kmalu tudi ustanovi odsek. Posebno Grahovčani so pravi junaki! Dozdaj so sami telovadili. Pričakujemo od obeh odsekov kmalu poročil. Na zdar!

Bohinj.

Dan vstajenja za planinske orle. — Kako bomo telovadili. — Bodimo najlepši cvet v slovenski mladeniški organizaciji!

Čaroben zimski dan je prisiljal na bohinjske gore na praznik svetih Treh kraljev. Bohinj se je pokazal v vsej svoji naravni krasoti in odet v snežno obleko je žarel kakor posut z najdragocenejšimi biseri. Bil je to dan veselega upanja in najlepših nad, dan vstajenja naše bohinjske mladine.

V prijaznih prostorih Markeževega hotela na Bohinjski Bistrici se je zbralo nad 100 samih naših bohinjskih fantov iz obeh dolin, da celo s slavnega Koprivnika in Gorjuša, da se na skupnem bratskem sestanku pomenijo o svojem novem, lepšem življenju, o lastnih mladeniških društvih, ki jih nameravajo ustano-

viti. Po pristrčnem pozdravu g. župnika in dež poslanca Pibra, ki je kot predsednik izobraž. društva vodil sestanek, pojasni zastopnik Z. T. O., brat Podlesnik, v vznesenih besedah namen in pomen naše mladinske organizacije. Mladenič, ki se živo zaveda, kakšne nade stavi vanj njegov narod, se mora takoj v svoji mladosti pripraviti na to. Naša organizacija mu nudi izobrazbo duha in srca. Neizprosno boj zlasti dvema grdimi strastema, ki uničita toliko mladih, nadpolnih cvetov: alkohol in nečistosti! V naših vrstah ni prostora za one, ki se nočejo tem grdim razvadam odpovedati. Pred vsem treba v odseku stroge discipline in res bratske ljubezni. Jeklen, odkrit značaj dela moža. Za nami gotovo pridejo s svojo organizacijo oni, ki nas ločijo od njih načelne razlike. Mi stojimo neomajno na temelju načel, ki jih podaja edino zveličavna katoliška cerkev. Nasprotniki nas bodo našli pripravljene. Z resnim delom bomo znali prezirati zabavljice, ki so edino njihovo orožje.

Besede g. Podlesnika so segle vsem navzočim globoko v srce.

Nato pozdravita v imenu fantov iz zgornje doline mladenci Martin Arh, mladenci iz Češnjice, in kaplan Kogovšek, zagotavlja, da bodo ondotni mladenci v svojem lastnem odseku stali bistriški vedno kot bratje ob strani in priporočata fantovsko glasilo »Mladost«. Predstavil se nam je tudi brat Zen z Jesenic, sam bistriški rojak, kot naš bodoči vaditelj. Na predlog g. poslanca Pibra se soglasno vzprejme za vse bohinjske odseke skupno ime »Planinski orel«. Nato se določijo za vsako vas posameznih župnij mladenci, ki bodo nabirali ude. Formalno se društvi kot odseka svojih »izobrazevalnih društev« potem takoj ustanovita.

Prostor za telovadbo bo na Bistrici salon v hotelu Markež, v Srednji vasi pa dvorana v novem občinskem domu. Pouk se bo vršil na Bistrici po dvakrat na teden (za sedaj je določena sredo in nedelja zvečer), ki ga bosta redno obiskovala dva fanta iz Srednje vasi. Uniforma bohinjskih odsekov bo slikovita bohinjska narodna noša. Seveda si bo smel vsak omisliti tudi običajno uniformo. — Izrazila se je želja, naj se ob priliki seje Z. T. O. na Bohinjski Bistrici 19. marca priredi tudi mala javna telovadba, po leti pa jo morda priredi bližnji odseki z Gorenjskega v Srednji vasi, da nas ljudstvo bolj spozna, ker jih je veliko, ki še niso videli bližje naše organizacije in se zato ne morejo tako vneti zanjo. — Na vaditeljski tečaj v Ljubljani meseca februarja se sklene poslati nekaj fantov. — Sestanka so se udeležili razen mnogih drugih vrlih mož tudi č. g. župnik Berlic, oba gospoda župana obeh občin in trije zastopniki jeseniškega telovadnega odseka.

Zdaj pa, dragi bohinjski fantje, je na nas, da se začeto delo uspešno nadaljuje. Brez dela ni uspeha! Treba samo dobre volje in se ne bati morda kakih malih žrtev! Kar morejo drugod, tega naj Bohinjci ne bi zmogli? Kdor noče izginiti v mlaki grdega življenja, bo z veseljem vstopil v novo društvo. Naj bodo ti novi odseki po besedah brata Podlesnika nov cvet v svežem vencu naše mladinske organizacije, nevenljiva snežnobela planinka, ki kljubuje vrh skalne stene vsem vihram, naj se ta »Planinski orel« kot ptica, ki ima po nji ime, vedno ponosno dviga višje in višje do solnčnih ciljev! Na zdar!

Št. Vid.

Zabava. — »Mladost«. — Novi brat kaplan. — Občna zbor.

Naš odsek je priredil na novega leta dan dramatično predstavo »Sveti Vid«. Ta težka igra je prav lepo izpadla. Strogo kritičarjevo oko je sicer opazilo, da nekateri igralci še nimajo zadosti vaje. A pomisliti moramo, da so bili razun treh vsi taki, ki še niso nikoli nastopili. Ko bi se nam šlo zato, da s čim manjšim trudom uprizorjamo igre, držali bi se gotovo stalnih igralcev. Naš telovadni odsek pa stoji na stališču, da naj se v njem vsem članom nudi izobrazba. In pri takih nastopih je gotovo največ prilike, da si jo pridobijo.

Dvorana je bila prenapolnjena tako, da jih mnogo ni dobilo prostora. Zato smo na praznik Sv. Treh kraljev predstavo ponovili. Tudi takrat je bila skoraj polna dvorana. Po predstavi se je vršila prosta zabava, pri kateri je prepeval naš vrli pevski zbor pod vodstvom br. Hačnerja prelepe naše pesmi tako, da smo se čudili, kako se je povzpela do te višine. In zato je napil brat župnik temu zboru in njega vodji, želeč, naj gre tako naprej. Govoril je potem še lepo br. Brenk, ki je svetoval, naj bo šentviški mladini telovadni odsek tista zvezda, ki kaže pot k Jezusu. Nastopili so potem še trije člani odseka, Gašper, Miha in Boltežar, kateri sicer niso bili sveti in tudi ne kralji, ampak modri so pa bili vsi. Vse je bilo lepo, je rekel eden, a če bi med pevci videli več rdečih srajc, bilo bi še lepše...

V praznikih smo pa tudi pridno agitirali za »Mladost«. Dobili smo okrog 90 naročnikov. Čast je za šentviško faro, da tako podpira dobre liste in pa tudi dobre liste. Z veseljem namreč poročamo, da so se z novoletnim darom spomnili odseka in mu darovali: G. A. Belec 35 K, br. župnik 25 K, br. Fr. Vidmajer 4 K, brat Ign. Košir 4 K, Doležal 8 K. Iskrena hvala vsem! Naj bi se ob vsaki priliki šentviščani spominjali telovadnega odseka. Ko smo 8. t. m. prišli k telovadbi, predstavil nam je br. župnik novega brata kaplana Frana Vovkta. Fantje smo ga pozdravili s krepkimi nazdravci, ker smo že mnogo lepega slišali o njem. Br. kaplan pa je dejal, da ga veseli, da je prišel brat med brate, delati hoče v korist odseka. V telovadnici vadimo sedaj nove proste vaje. Za naraščaj smo določili poleg nedelje še ob sredah od 4. do 6. ure zvečer telovadno uro, kar je dečke tako vžgalo, da jih je že čez 60. Dne 24. t. m. bo redni občni zbor »Čitalnice«, obenem pa bo tudi občni zbor njenega telovadnega odseka. Čujemo, da dobi ob tej priliki odsek sestrice, kar že naprej pozdravljamo. Poročila bodo važna. In zato vabimo prijatelje na naš drugi občni zbor. Na zdar!

Komenda.

Predsedniški sestanek. — Naši načrti. — Delo v odseku samem.

Nedavno smo priredili predsedniški sestanek, katerega so se udeležili vsi člani našega odseka in dva brata od mengiškega odseka. Napravili smo poizkus, da zblížamo vse sosedje in organizacijo izvedemo na širši podlagi. Sklenili smo, da skličemo take sestanke, seveda, če mogoče, v večjem obsegu, vsak mesec. Prihodnji sestanek se bo vršil v Mengšu takrat, ko bo imel ondotni telovadni odsek svoj občni zbor. Nadalje smo ukrenili, da na pomlad napravijo že obstoječi odseki kamniškega okraja več skupnih izletov v bližnje okraje, kjer še ni telovadnega odseka, da se tam fantje vzbude iz mrtvila.

Dalje bomo delali na to, da bodo prej ko mogoče telovadci sami nastopali kot govorniki in da bodo odseki drug drugemu pošiljali svoje govornike. Govorilo se je tudi o tem, da bi si telovadni odseki skupno naročili orodje za igre na prostem.

Kar se tiče našega odseka, povemo tudi o delu v njem samem marsikaj veselega.

Telovadimo redno vsak teden dvakrat ter ob nedeljah, če je dvorana prosta. Fantje se prav pridno udeležujejo telovadnih ur, posebno je še pohvaliti vztrajnost nekaterih fantov iz skoro eno uro oddaljenih vasi, ki se ne strašijo slabega zimskega vremena. Ne vadiamo pa samo telesa, ampak tudi duha; delamo namreč tako: najprej eno uro telovadimo, potem je odmor, in takrat nam brat predsednik pove kaj poučnega, ter se o tem otvori debata, ki je včasih zelo živahna. Tako se nam pri tem bistri um in se nam razširja obzorje. Začeli smo tudi z deklamacijami, ko pa se tega nekoliko navadimo, bomo pričeli z govorniškiimi vajami. Kar pa se tiče telovadbe, smo redovne vaje že skoro vse vzeli ter smo pričeli s prostimi vajami, katerih so se fantje poprijeli z veliko vnemo in zanimanjem. Iz tega razvidite, dragi bratje, da delamo

in se vsestransko izobražujemo. Da smo praznovali tudi pri nas papežev in Marijin jubilej, nam ni treba posebno povdarjati, ker zavedajo se dolžnosti, ki jih imamo kot katoličani, smo polnoštevilno pristopili k mizi Gospodovi. Za »Mladost« smo prav pridno poagitali tako, da je bode prihajalo prav častno število v naš odsek.

20. decembra je prišel k nam predavati br. Podlesnik. Govoril je pred številnimi poslušalci o naši izobraževalni, gospodarski in politični organizaciji ter posebno povdarjal, kolike važnosti je mladeniška organizacija, katera bodi temelj našemu bodočemu javnemu življenju. Fantje smo bili vsi navdušeni ob govornikovih besedah, želimo le, da bi prišel še večkrat v našo sredo.

K vajah v naš telovadni odsek hodi tudi mladenič iz Vodice, ter upamo, da dobimo tudi tam bratov. Delati hočemo z vsemi silami na to, da ne bode v kamniškem okraju večjega kraja, kjer bi ne bilo telovadnega odseka, in v tem smislu kličemo vsem bratom po širni slovenski domovini krepki: Na zdar!

Mengeš.

Predsedniški sestanek. — Novi odseki. — Za prihodnji občni zbor.

Z novim letom smo pričeli z novim delom. 28. decembra l. l. smo na predsedniškem sestanku za naš okraj v Komendi sklenili, da bomo imeli vsakomesečne sestanke. Teh skupnih shodov se bomo udeležili telovadci kolikor mogoče v obilnem številu. Ti trije odseki, Komenda, Kamnik in Mengeš, bodo tudi po možnosti šli v sosednje bližnje kraje, da tako navdušimo mladeniče za našo organizacijo. Tako se bo kmalu ustanovil telovadni odsek v Ihanu pri Domžalah, in kakor čujemo, tudi v Domžalah.

Tako, dragi mladeniči, bomo skupno korakali kot velika armada, v boju za pravice našega slovenskega naroda in za naše vzvišene cilje.

Meseca svečana bo občni zbor našega telovadnega odseka. Že danes opozarjamo vse naše fante, naj se istega gotovo udeležijo, če tudi niso telovadci. Takrat se bodo tudi novi člani vpisovali.

Te dni se bodo razdelile vloge za neko lepo igro, ki se bo igrala v prid telovadnemu odseku. Brate podporne člane prosimo, da po možnosti prispevajo k stroškom, ki jih imamo za nabavo telovadnega orodja.

Še nekaj! List »Mladost« je glasilo mladine. Nekaj se jih je nanj naročilo, a premalo je še za veliko meniško župnijo. Apeliramo na stariše, naj »Mladost« kot novoletno darilo naroče svojim sinovom in hčerkam! Fantje naj jo pa tudi vso pridno preberó. Nerazrezani listi niso nobenemu društvu v čast. Na zdar!

Jesenice.

V Bohinjsko Bistrico, Srednjo vas in Kamno gorico. — Za »Mladost«.

Z Jesenic ni toliko poročil za »Mladost«, kakor bi bilo želeli. Pa zakaj ne? Naše delo je vedno isto: igre predavanja, telovadba, petje, tamburanje itd. Prav kaj posebnega je redkokdaj. In kadar je, takrat poročamo.

Zdaj bo hodil vsako sredo zvečer in vsako nedeljo popoldne eden naših vaditeljev v Bohinjsko Bistrico, da izuri ondote navdušene fante in pa one iz Srednje vasi v redovnih in prostih vajah, pa možnosti tudi na orodju. Vsak mesec enkrat pa bo šel še v Srednjo vas. Drugi vaditelj hodi v Kamno gorico, da vadi tam v telovadbi.

Tamburaški zbor, sestoječ večinoma iz telovadcev, je napravil 10. januarja izlet v Radoljico k bratskemu odseku.

Telovadci se pripravljajo na burko »Občinski tepček«.

Dne 31. januarja zvečer ob pol 8. uri bo občni zbor telovadnega odseka skupno z društvenim občnim zborom. Poročilo pošljemo.

Za »Mladost« pridno agitirajo fantje. Želimo pa, da bi jo tudi pridno čitali in se vestno udeleževali nedeljskih predavanj. Ne samo telovadba, ampak predvsem izobrazba je potrebna, zlasti mladim fantom, ki morajo delati v tovarni skupno z nasprotniki. Torej na delo!

Radoljica.

Kdaj bo gorenjski sestanek?

Pri zadnji seji smo sklenili, da se priredi 2. redni občni zbor 24. prosinca 1909 s sledečim sporedom: 1. Poročilo predsednika, 2. načelnika, 3. tajnika, 4. blagajnika, 5. Volitev predsedstva, 6. Slučajnosti. Začetek ob 5. uri popoldan.

Vesela dne 20. grudnia l. l. se je prav dobro obnesla. Sodelovali so bratje iz Kamnegorice in Jesenic. Pri zabavnem večeru 10. t. m. pri »Bartlu« — svirali so jeseniški tamburaši — smo spoznali, kako silno bi bilo potrebno, da bi se oživel spanje pravičnega sanjačiča tamburaški zbor našega katol. delavskega društva. Petje in sviranje bi se moralo tudi v naših vrstah gojiti.

Naš odsek čuti tudi živo potrebo, da bi se sestali gorenjski odseki v našem okraju! Imamo veliko na srcu, obilo želja, potreb in načrtov. Bratski Na zdar!

Vipava.

Drugi občni zbor. — Poročila odbora. — Pozitivno delo.

Naš telovadni odsek je imel 6. januarja svoj drugi občni zbor. Občni zbor smo priredili prav po vzgledu Zvezinega občnega zbora. Najprej je poročal brat predsednik. V kratkih in jedrnatih besedah je očrtal delovanje odseka v preteklem letu. Nato je sledilo poročilo načelnika. Udeležili smo se javne telovadbe v Škofji Loki. Trikrat smo javno nastopili, dvakrat v Vipavi, enkrat na Gočah. Priredili smo več izletov v sosednje vasi. Nato je poročal brat tajnik o odsekovih sejah in o odsekovem delovanju zunaj telovadnice. Gotovo je bilo to poročilo eno najlepših. Zato se je pa stavil predlog, da naj si odsek omisli knjigo, ki se naj imenuje kronika. V to knjigo bomo beležili vse dogodke odsekov. Kot prvega bomo zabeležili poročilo brata tajnika, ker je tako lepo orisal zgodovino našega odseka. Nato je sledilo poročilo brata blagajnika. Računi so v redu. Prometa smo imeli 1300 kron. Nato je sledila statistika. Telovadilo nas je vsega skupaj 1120 telovadcev, vsega skupaj 95 ur. Volitev. Bili so soglasno izvoljeni predsednik preč. dekan Andrej Lavrič, podpredsednik Alojzij Kobal, tajnik Ivan Silvester, namestnik Jež Anton, blagajnik Curk Anton, namestnik Prelec Ivan, odbornika Premru Rafael in Curk Anton. Načelnikom je bil z velikim navdušenjem izvoljen dosedanji načelnik brat Josip Kobal. Vaditelji Alojzij Kobal, Ladislav Premru, Silvester Ivan, Curk Fran, Anton Curk in Jež Anton.

Po volitvi so se odborniki zahvalili za priznanje, ki so ga jim bratje telovadci izkazali. Bodrili so se medseboj za nadaljne napore. K besedi se je oglašil novoizvoljeni predsednik preč. dekan Lavrič. Priporočal nam je, da naj zanaprej ravno tako neumorno gojimo telovadbo, ker s tem rešujemo tudi važno socialno vprašanje. Nadalje nam je priporočal »Mladost«, naj jo pridno študiramo in čitamo. Nato je še govoril »Daničar« Fran Jež in brat podpredsednik Alojzij Kobal. Nato smo zaključili občni zbor z velikim navdušenjem in nado, da bode tretji še lepši. Sledila je javna telovadba. Z veselim srcem smo se razšli, v srcih pa gojili nado, da se telovadska misel razširi po vsem Vipavskem.

Po Vipavskem je že začel pihati telovadski duh. Skoraj v vsaki vasi mislijo na ustanovitev telovadnega odseka. V Št. Vidu je že deset fantov pripravljenih za odsek. Prostora nimajo. V Vrhpolju je osem fantov tudi že pripravljenih, na Gočah pet. Tudi po drugih vaseh kažejo fantje veliko zanimanje za telovadbo. Mislimo, da bo Vipavska kmalu ena prvih pokrajin, kar se tiče mladinske telovadske misli. Na zdar!

Podgora.

160 telovadcev. — Za izobrazbo.

Že dolgo se nismo oglašili v »Mladosti«, a ne mislite, da smo med tem časom spali, ampak vršili smo redno svojo nalogo. Dne 8. t. m. smo se tudi mi približali mizi Gospodovi. Pridružilo se nam je tudi nekaj članov izobraževalnega društva. Dne 13. decembra smo se pridružili tamošnjim bratom in skupno odkorakali proti Cerovem. Tudi v tej vasi se je poživila telovadska misel, tudi tam so se zbrali fantje k posvetovanju o ustanovitvi telovadnega odseka.

Minulo nedeljo, 27. m. m., smo imeli pa mi v Podgori lep dan. Naš odsek je namreč priredil svojo prvo samostojno veselico. Zbralo se je v naši vasi do 160 telovadcev. Impozanten je bil prihod St. Ferjancev, po številu 80, s slovensko trobojnicco, pod vodstvom načelnika brata Terčiča. Z njimi so bili združeni tudi fantje iz Cerovega. Tudi St. Andreški odsek je prišel k naši prireditvi in sicer 60 po številu pod vodstvom brata Puharja. Precejšnja je bila tudi udeležba iz Gorice in Mirna.

Veselica je dobro uspela. Igra »Čevljari« v treh dejanjih je prav dobro izpadla. Krasno sta prepevala naš domači in St. Ferjanski pevski zbor. Posebno dobro je proizvajal naš naraščaj proste vaje s trobojnimi zastavicami. Lepo sestavljena je bila tudi skupina, kar je zasluga brata načelnika Kukovice. Vsi udeleženci so bili mnenja, da je bil to lep mladeniški sestanek. Želeti bi bilo, da bi se večkrat shajali goriški odseki. Želeti bi bilo tudi, da bi se kmalu vršil predsedniški in načelniški sestanek goriških odsekov. (Se je medtem že zgodilo. Opomba uredn.) Na Sv. Treh kraljev dan imamo predavanje s skioptikom. Osem fantov si omisli po novem letu uniforme.

Idrija.

Veselica. — Telovadba. — Občni zbor. — Nad dvajset predavanj.

Tri važne dogodke je doživel zadnji čas naš telovadni odsek: Silvestrov večer, 3. januarja javno telovadbo in 6. januarja občni zbor. Vredno je, da vsaki dogodek natančneje zabeležimo. Silvestrov večer smo imeli že na programu na občnem zboru Zveze v Kamniku. Pri imenovanju veselici nam je pokazal br. M. Zevnik s skioptikom več slik iz življenja našega vladarja. Pevci in pevke so nam pomogli dati večeru vedrejšo lice. Svirala je tudi godba »Katol. del. družbe«. Vmes so nas pa zabavali tovariši z raznimi šaljivimi nastopi. Gospod dekan nam seveda ni pozabil voščiti srečnega novega leta. In res smo živahno in srečno pričeli leto 1909. Že 3. januarja smo priredili v telovadnici javno telovadbo in povabili podporne člane in ude »Katol. delavske družbe«, ki so se odzvali v obilnem številu. Nastopil je samo vadiateljski zbor. Proizvajal je nove proste vaje, zatem vaje na bradli in drugu in slednjič pokazal dve podobi. Sodbo o telovadbi naj izrekajo drugi; mi smo pač slišali, da je občinstvo skoro neprenehoma ploskalo.

Najbolj živahno je na naših občnih zbora, udeležba je vselej velika. Doslej smo imeli štiri občne zbore, dva redna, dva izredna. Brati telovadci se zelo zanimajo za to, kdo bo imel za eno leto telovadni odsek v rokah. Vsako leto namreč volimo novi odbor. S predsedniki imamo srečo, ker to mesto zavzemajo sami sposobni in delavni mladeniči. Torej! Po običajnem pozdravu in nagovoru brata podpredsednika — br. predsednik je namreč bolan — je brat tajnik Puc razvil pred nami delovanje odsekovo v minulemu letu. Povedal je, da je odsek javno nastopil pri Zvezini telovadbi na Vrhniki, Škofji Loki in pri javni telovadbi v Cerknem. Omenil je, da je odsek napravil izlet v Belo in s »Katoliško delavsko družbo« v Kanomlje. Obakrat smo telovadili. Dalje je imel dva zabavna večera in eno veselico, ki se je na nji predstavljala narodna igra »Za pravdo in srce« in ki je precej zboljšala denarno stanje odsekovo. V odseku, oziroma »Mladeniskem odseku«, je bilo nad dvajset predavanj. Govorili so razni govor-

niki, tudi mladeniči člani. Vodil je pa razprave br. Ivan Kanduč. Obravnavale so se razne stvarine, zlasti socializem. Obžalovati je, da se telovadci niso s tako vneto udeleževali govorov kot telovadbe. — Blagajnik poroča, da ima v blagajni še nad 200 kron, čeprav se je izdalo v preteklem letu okrog 2000 kron. Brat Zevnik omenja, da se »Čebelica« telovadnega odseka nič kaj ne giblje. Brat načelnik Kogej pravi, da je udeležba pri telovadnih urah bila doslej dovoljna, le par mesecev ne, ko so se vršile priprave za veselico.

Brat Kanduč, voditelj naraščaja, je naznanil, da je naraščaja okrog 30 članov. Pri volitvi, ki je za tem sledila, sta prišla na novo v odbor: br. Albert Karce in br. Alojzij Flander. Br. Jurman je predlagal, naj se ustanovi ženska telovadba. Ko je neka navzoča podpornica članica izjavila, da bo priskrbela odbor, je bilo to z navdušenjem sprejeto. Br. Zevnik je priporočal, naj bodo telovadci edini; br. Kanduč je pa za sklep v vznesenih besedah proslavljal abstinenco in vabil tovariše vanjo. Na zdar!

Spodnja Idrija.

Boji za obstoj. — Predavanje. — Naprava uniforme. — Naprej po začrtani poti!

Tudi naš telovadni odsek noče biti zadnji, dasi ravno je vedno oblegan od nasprotnikov. Naš odsek se je moral do zdaj skoraj vedno bojevati za svoj obstoj. Ne dolgo po ustanovitvi so se pokazali trije neznačajnejši in plašljivi in so od nas odpadli. Suhe veje od mladega drevesa. Huda izkušnja je to bila za naš odsek in to tembolj, ker je bil med njimi celo prej tako navdušeni načelnik. Kljub temu smo pa ostali vztrajali in sklenili, da ne odnehamo. In takoj smo izvolili novega načelnika v osebi brata Ivana Kogej. Naši nasprotniki so se v tem oziru bridko varali. Mislili so namreč, da bodo pokopali odsek, toda ni se jim posrečilo. Naše načelo je vedno vztrajati na braniku za vero in domovino!

Najtežje pa je to za naš odsek, da nimamo pravega prostora za telovadbo. Spomladi, ko nastopi toplejši čas, si bomo že na drug način pomagali. Za predpust bo priredil odsek veselico v prid telovadnega orodja. Seveda gre počasi skupaj, ker se ljudstvo v našem kraju zdaj še premalo zanima za mladinsko organizacijo. Nameravamo ji napraviti do spomladi tudi uniforme. Prirejamo redna predavanja, ki so za nas jako zanimiva, in se jih tudi vestno udeležujemo, saj je to za našo izobrazbo. Zlasti nas podpira v tem oziru naše glasilo, »Mladost«, po kateri bomo tudi mi kolikor mogoče posegli ter z neumorno agitacijo pridobili še druge. Tako sem nekoliko opisal naš boj in napredek, boj, v katerem hočemo vztrajati vsi pogumno in odločno ter napredovati, kolikor bo možno po naših zdaj še skromnih sredstvih. Na zdar!

Žiri.

Kakšna je izobrazba naših sokolov. — Brez strahu!

Naš telovadni odsek zelo lepo napreduje. To pa silno boli liberalce, ki mislijo, da je Bog Žire samc zanje ustvaril, da ondi razširjajo luč svoje izobrazbe. Ampak so se zmotili. Mi smo se prebudili in bomo delali na to, da postavimo krščansko omiko nasproti liberalni neolikanosti. Solnce krščanske in ljudske prosvete mora zatemniti liberalne leščerbe.

Koliko so liberalci vpili, kaj so vse v Žireh napravili! Slovenci so res že mislili, da so Žiri najbolj razsvetljen kraj na Slovenskem. Mi pa vam hočemo zdaj nekoliko to žalostno svetlobo opisati! Nedavno so naše telovadce ob belem dnevu, ko so se vračali naši od krščanskega nauka, napadli. Začeli so nas prosvetiti in izzivati. Naši so jim odgovorili, naj bodo dostojni, toda liberalni kulturonosci so začeli še hujše rjuti. Ker ob belem dnevu niso mogli nič doseči, je pa nek sokol mlajšega našega brata isto nedeljo zvečer ponoči napadel. Za te psovke in napade smo si iskali zadoščenja pri sodnji in glej, izmed sokolov je eden, ki je bil najbolj zgovoren, prejel en teden strogega zapora s

postom in trdim ležiščem, drugi 3 dni zapora, tretji 48 ur, četrti 24 ur in 10 K globe, ostali pa nekoliko manj. Iz tega se pa pač jasno razvidi, kako visoka je tista izobrazba, s katero so nas osrečili žirski sokoli!

Pa tudi arest in post nista liberalnim sokolom nič pomagala, kajti kmalu potem so napadli ponoči naš naraščaj, ko se je vračal od polnočnice. To dokazuje, da sokolom sploh ni več moč pomagati in je najboljša, če v lastni sirovosti in zatelebanosti poginejo. Zdaj pridno mažejo v »Notranjca«. Da bi jim teknilo! Mi se zanje seveda ne brigamo in nas veseli, če se jeze.

Skraini čas je bil, da so se krščanski mladeniči združili. Vse pošteno ljudstvo je z nami, zato bodo sokoli ob svojem času že izgubili svoje peroti! Le počasi, pa vztrajno naprej po začrtani poti! Na zdar!

Horjul.

Proč z zimo!

Dolgo že ni bilo nobenega glasu o našem telovadnem odseku. So pač težave, katerih ne moremo takoj odpraviti, in zato ne pišemo veliko. Poleti in tudi jeseni, dokler ni nastopil hud mraz, smo telovadili na prostem. Sedaj pozimi pa samo mislimo o telovadbi, ker nimamo telovadišča. Zato težko čakamo, da napoči pomlad in se mi z njo pomladimo in pričnemo zopet redno telovadbo. Priznati pa je treba, da bi že zdavnaj imeli svojo telovadno dvorano, ko bi se ne bilo navdušenje tistih, ki so bili za odsek najbolj vneti, hipoma poleglo. Bolj jasna in utemeljena kot kdaj poprej se nam danes zdi misel, ki jo je sprožil mož, ki je poznal naše navdušenje in videl v bodočnost, misel namreč, da se telovadni odsek združi s požarno stražo. Fantje, v naših rokah je horjulska požarna straža! Odsek priklopi ni in gotovo je, da bo uspeval. Ne samo, da boste s tem postali številnejši, ampak tudi vaš nastop bo čisto drugi. Mislite in preudarite, kako bi se dalo to izpeljati, a z nastopom pomladi se oživite in pokažite, da vam je veliko na tem, da odsek ne omaga. Na zdar!

Dobrova pri Ljubljani.

Nikdar še ni bilo nič slišati od nas v vašem lepem listu. Nimamo sicer telovadnega odseka, imamo pa izobraževalno in Marijino društvo. Ne delujeta tako živo, kakor zahtevajo naše razmere razun ženske Marijine družbe, katera dobro deluje. Da je temu tako, je več vzrokov. Prvič, nismo imeli dolgo časa nobenih pravih voditeljev in drugič fantje sami nase premalo drže in preveč poslušajo nekatere nasprotnike. Sedaj je temu drugače. Letos smo dobili vrlega župnika in malo preje tudi kaplana, ki gresta jako rada fantom na roke; zato je upati, da se bodo v bodoče začeli bolj zanimati za društveno življenje. Telovadba jih jako veseli. Večkrat se zbero in skupaj telovadijo v hlevih na vozeh in drugih krajih, kjer morejo dobiti kako napravo, ki jim služi za telovadno orodje. Ali bi ne kazalo tudi pri nas ustanoviti telovadni odsek, kar se je zgodilo že v toliko drugih krajih širom slovenske domovine? Ali bi ne bilo tudi pri nas kaj takega mogoče? »Mladost« prihaja k nam šele v malo izvodi. List ugaja vsakemu, komur se pokaže, zato bo gotovo tudi število naročnikov v kratkem poskočilo. Bratski Nazdar!

Krka.

Kako smo premagali začetne težave. — Razlaganje člankov iz »Mladosti«.

V teku enega meseca drugi občni zbor. Dne 20. decembra 1908 izvoljeni predsednik se je odpovedal svoji časti in izstopil iz odseka, ker je bil nekaj prav na rahlo posvarjen od gospoda kaplana. Hotel se je pa tudi maščevati nad nami in je drugi večer prežal s svojimi pristaši na nas. Vsi so bili oboroženi s koli in seveda tudi pod vodstvom kralja alkohola. Misli nas je s tem preplašiti, toda dosegel je ravno nasprotno; še bolj trdno smo stopili skupaj in sklenili ne odjenjati, naj velja kar hoče. Sklicali smo zato na dan sv. Treh Kra-

ljev drugi občni zbor in smo na njem izvolili za predsednika g. kaplana in na mesto prvega odbornika An-tona Zupanca br. Jožefa Trunkelja. Sedaj pa prav lepo napredujemo. Žalibog, da nas je tako zgodaj zapustil br. Zavodnik iz Št. Vida; pa dobili smo v br. Jožefu Strahu kot novoizvoljenemu načelniku vrednega mu naslednika, ki ga pošljemo tudi v tečaj za načelnike in vadijete. Telovadno obleko imamo tudi že, poslovniške tudi. Odbor ima vsako nedeljo redno sejo, naraščaja je pa še enkrat toliko, kakor smo ga pričakovali. »Mladost« pridno beremo in gospod kaplan nam vsak četrtek zvečer razlaga zanimive članke iz nje, katerih še ne umemo popolnoma. Fantje, poprimite se pa tudi petja in prihajajte redno vsak ponedeljek in petek k vaju, saj imate to srečo, da imate v svoji sredi brata, ki je ves navdušen in vnet za petje; glasove imate tudi lepe, kakor ste že pokazali, in kaj je lepšega, kakor lepo ubrano petje! Na zdar!

Metlika.

Napredujemo!

Dragi bratje! Gotovo mislite, da smo že popolnoma zaspali, ker v »Mladosti« ni nič slišati od nas, pa temu ni tako! Dosedaj smo bili res tihi, kakor bi nas bili sokoli pozobali, ali sedaj smo začeli z novim letom novo življenje. Z veseljem Vam naznanjam, da se je na dan svetih Treh kraljev na novo vpisalo 18 mladih fantov v naš odsek, in tudi nekaj odličnih mož je pristopilo za proste vaje, še celo deželni poslanec g. Martin Matjašič bo med nami. Upam, da dobimo tudi kmalu nekaj naraščaja. Ko sem pregledoval v »Mladosti« popis odsekov, me ni posebno razveselilo, ker o našem ni bilo nobenega poročila, pa ne toliko po naši krivdi, temveč po krivdi razmer. Z naprejem pa vam bomo redno poročali o našem gibanju v telovadnici, katera nam je največje veselje. Pa tudi jubilej svetega Očeta smo obhajali prav slovesno. Udeležili smo se svetih zakramentov ne le mi telovadci, ampak tudi drugi udje mladeniške Marijine družbe. S tem smo si pridobili najtrdnjšo podlago za čednostno življenje in pogumen nastop. Bratski Na zdar!

Št. Rupert.

Nočemo omagati!

Delo ima moč. Delamo in se trudimo, zato je tudi v naših vrstah opaziti vztrajnosti in jeklene značaje. Sicer so se radi zahteve po disciplini in redu vrste razredčile, a to nič ne stori. Kar nas je, imamo pogum! Naš odsek je naročil sedaj bradljo. Izposodil si je tamburice na Mirni, katere pozneje kupi. Odsek je napravil za Božič lepo božičnico. Manjka nam za sedaj edino prostora, katerega dobimo spomladi, in pa tehničnega vadijete! Mnogo vpliva ima še vino in zabavljanje. Težko je v vinskem kraju. Eno pa stoji: Kar smo začeli, od tega ne odnehamo! Stati hočemo kot skala! Na zdar!

Celje.

Kratko, pa jedrnato.

Že dolgo niste od našega odseka dobili nobenega poročila. Gotovo ste že mislili, dragi bratje, da mi tukaj v sredini Spodnje Štajerske ne živimo več. Naši celjski nasprotniki nas zmiraj blatijo po svojih časopisih in lažejo o nas, kolikor morejo. Dopisovali so o nas v svoje liste, da nas komaj sedem hodi telovadit in da nimamo veselja do telovadbe. To pa ni res. Tisti, ki nas je štel, koliko nas telovadi, že menda ni znal šteti ali je pa imel kratek pogled. Res je pa, da smo v poletnem času in v začetku jeseni samo ob nedeljah telovadili, ker ob delavnikih nas je delo zadrževalo. Zdaj pa telovadimo trikrat na teden. Povprečni obisk na uro je 20, pa ne sedem. Navdušenje za telovadbo je zmiraj večje in se širi zmiraj dalje na okrog. Novi člani zmiraj pristopajo. V našem telovadnem odseku je torej vedno bolj živahno gibanje. Na zdar!

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske
potrebščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na
stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, koze in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Katoliška Bukvarna

== v Ljubljani ==

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in doposilje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Za društveno porabo omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8-50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobirajo prispevek svojih članov lega	> -80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana	> 9-
Blagajnikova knjiga za »Čebelice«	> 4-90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov	> 8-
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega	> -60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> -80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	> 3-
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebelice«, mladenci in gospodarje vezano	> 3-20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vdz.	> 6-90

Zahtevajte natančne imenike.

Manufakturna trgovina Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

**! Razširjajte!
priporočajte
agitirajte za
'MLADOST'**